

קוֹטְעִים דְּבָרֵי הַמַּפְרָשִׁים קָשֵׁי הַבְּנָה
דִּי הַכֶּסֶר מַקּוּה
דִּי מִזְלַח שׁ"ת
דִּי מַחְנֶה וִירֻשָׁה
דִּי חֻקָּה קִרְקַעוּת וּמְקֵי שְׁכִינִים
דִּי מַקָּח וּמְמַכֵּר

דִּי מִשָּׁל וּמַחֲנֵה
דִּי טוֹעֵן וּמְטוֹעֵן
דִּי שְׁאֵלָה וּפְקֻדָּן וּשְׁלִיחוֹת
דִּי שׁוֹחֲפּוֹת וְעֵרֵב
דִּי נִדְרִים וּמִירֻחַ וּמֵרֶס וּשְׁבוּעוֹת
דִּי הַסְּכָמוֹת וּמִנְהַגֵי הַקְּהָל

מפתחות לספר אבקת רובל

על סדר ל' טורים

אורח חיים - הלכות נשיאות בפים

סימן ט"ו בענין נשיאות כפיס היאך יחזור פניו
הכהן מן הסיכל אל העם ומן העם אל הסיכל

ה' שבת

סימן י"א חולה ששלח להחניכב צבה"כ בשבת
דבר מה לרפואתו אם יוכל הש"ל לומר השי"ת ירפאהו
רפוא' שלימה ממחר"י בירב

סי' י"ב על ענין הא' ממין המחבר ז"ל
סי' י"ג על ענין הא' ממוס"ר אברהם לרפחיו ז"ל
סי' י"ד ממין המחבר ז"ל על תשובת הרב הא'
סי' כ"ט המזמן אורחים בשבת או המלמד
להביא פת וכו' לרכי סעודה ביד גוי דרך רה"י
סי' ה"א חולעת המשי מהו להפק להם מוונות
בשבת

סי' ב"י יהודים הדריס בעיר מוקפת חומה אם
מוחר לעלול בה בשבת ע"י שיחוף כשיקנו רשות מאת
המלך לבדו בלי שיעטרו לקנות רשות מכל א' ואחד ואם
יספיק כשיקנו מאת המלך אם יועיל כשיקנו מבנו או
משומר חומת העיר
סי' ב"ח על ענין הא' ממחר"ר יאודה אסקירא ז"ל

ה' י"ז

סי' ב"ו היולא מא"י לח"ל ודעתו לחזור אם
מחפלי כבני ארץ ישראל ועטס למה העולים לרגל
מחפלים בפרהסייא כבני ח"ל
סי' ל"ב קהלות שנהגים כהרמב"ם ז"ל כקולותיו
ואומרותיו מהו לכוף אותם לנהוג כהר"י חולתם
מהאחרונים ז"ל

ה' יוד"ב

סי' כ"ז פי' על קלח סדר עבודה ממוס"ר אברהם
הלוי ו' מיגאש ז"ל
סי' כ"ח על הא' ממין המחבר ז"ל

יורה דעה - ה' שחיטה

סי' ר"ז עבד שבדק לאחרים ויאלת טריפה מההח
ידו אם מעבירים אותו ואם הוא נאמן למכור בשר
סי' ר"ח עבד דלא אשגח בפנימה אונרת אם
לרדק להעבירו ממוס"ר שלמה פוקי ז"ל עם הסכמת
מין המחבר ז"ל

ה' טריפות

סי' ר"ט ריאה הדבוקה כולה אם מכשירים
אותה בלי נפיחה

הלכות יין נסך

סי' ס"ב כלי מלא יין שהוא מונח על הדף וחסח כלי זה יש כלי אחר מלא יין וגוי א' דרך וצא בראש הדף ונתדנדנ הכלי ושפך ונפל לתוך כלי החחסון מה יהיה משפט היין שבתוך כלים הללו
סי' ס"ג חביות יין שבאו מקמדיא בספינה שבאו גוים בתוכה ופי החביות חוסס בחו' חוסס אכן יש בכל חבית נקב קטן כדי להוציא החוץ מה דינם

ד' ע"ז

סי' ס"ג אם מותר להשים על ההיכל אבן מזיזת נערת אריה (א"ה עיין להמבי"ט ח"א סימן ל"א)
סימן ס"ד על עיני הס' ממוהר"ר אליהו קאפסאלי ז"ל
סי' ס"ה על עיני הס' ממוהר"ר מאיר אשכנזי מפדוזה ז"ל
סי' ס"ו על בגד משי שאורגין בו דמות עופות אם מותר לעשות ממנו פרוכת לפי ההיכל
סי' ס"ח יהודי א' שקנה מישמעאלי א' עגול זהב ובאמצעותו בולט דמות אשה ובטעם מזיז עובר א' ידו הימנית על לבו ובשמאלו ארת שחי וערב אם מותר בהנאה

הלכות רבית

סי' ח' מה שנהגו למכור זה לזה פרחים בהמחנה וקולעים להם דמים לפרוע במעות כסף כמו ששום הפרחים במשא ומתן שהוא מעט יותר אם יש בדבר לז' איסור רבית
סי' י' על הרי"ף עיראיל שלוח מעוה מה"ר שלמה מאגנקובא בעת לרה ולוקה והיא מדברת ג"כ בעיני דינא דמלכותא
סי' ק"ב מי שמשק חצר והבחים שבו במשכנחא דסורא וכתוב בשטר שלסוף ד' שנים הרשות נחונה ביד המלוה לתבוע מעותיו ממלוה ויחייב הלוה לפרוע לו מעותיו עוד החנו ביניהם שאם יעטרך הממשכן לבא לדור בחצר הא' ידור באחזה בית שירצה ויפרע השכירות למלוה וטען הטוען ששטר זה עשוי באיסור משני טעמים הא' מפני החנאי שהחנו שאם יעטרך הממשכן לבא לדור ב' והרי זה כחכירי נרשאי לאסור הב' מפני החנאי שהחנו שלסוף ד' שנים יש רשות למלוה לכוף ללוה שיפרע לו מעותיו לפני הברת רוב' דרבוחא משכנחא דסורא לריך שהמלוה לא יכוף ללוה לפרועו (א"ה

סי' ר"י על עיני הג"ל ממהר"ש הלוי
סי' רי"א אונה הסרוכה בללע חמישית תשיית ובבשר שבימים והבהמה היא של גוי אם דקן כמנר החמה או כחלל הבהמה
סי' רי"ב ריאה הסרוכה במקום חיחוך האומת לבשר שבין הללעה במקום רביחא דלויי שנהגו להכשירה כלי בדקה בבהמת ישראל אם היא מותרת ג"כ לקהל אשכנזים מאחר שבאשכנז נהגו לאוסרה אפילו בבהמת ישראל

סי' רי"ג בהמות הנמלכות לקיות במעיהן אם הם ערפות (א"ה עיין להמבי"ט ח"א סי' קנ"ו מ"ש ע"ד מח המחבר ז"ל)
סי' רי"ד מי שהיה בידו סכין ונגע עקבא בעור הבהמה ולא יצא ממנה דם וטעמו ונמלכת הטעם נקוב במקום העוקץ מה דינה
סי' רפ"ו ל' שאלות ממוהר"י אלגאזי ז"ל למח המחבר ז"ל א' עמ"ש הטור י"ד ס"ס ל"ז גבי דרוסה שנתערבה באחרות שטולן מותרות ב' עמ"ש הט"ד ס"ס ס"ט דבמקום שאינו מצי מלח יללו הכשר חצי ללייה ומ"ש מח סס ג' אם מותר למלוה במלח שמלתו בו פעם אחת ואם מלתו בו מה יהיה משפט הכשר ד' עמ"ש מח בב"י י"ד רס"י ק"ה ד"ה כבש בליר
סי' רי"ז סירכא מגב אונא לחברתה לדעת הרמב"ם ז"ל מאי היא

הלכות מתנות בהגים

סי' י' בח"ל שאינם מפרשים מתנות לכהנים בזמן הזה אם יפה הם עושים
סי' ט"ז מה שזוהרים בא"י פרוטה בעד המתנות ומוכרים אותם לזרים אם קיים בכך מצינת מחנות כהונה ואח"ל ללא קיים אם נתן הפרוטה לכהן קודם שימכור המתנות לזרים ויחרזה הכהן אם יצא בזה י"ח
סי' רט"ו קונטרס מליח הרי הוא כרוחא

ד' בשולי גוים

סי' ל' חטים ששולקים הגוים עד שמיניעים למאכל בן דרוסאי וחזורים ומיבישים אותם ושבו אינם נאכלים אלא ע"י בישול אחר אם אסורים משום בישולי גוים

סי' נ"ט על ענין המ' מהרב תשה ברוך ז"ל
 סי' ס' על ענין המ' ממח המהבר ז"ל
 סי' ס"א תקוה שהיו מכנסים בחובו הכלמים
 אח בגדיהם ומוציאים המים לחך המקוה אי חשיבי
 שאזובים

ה' גדרים ונזירות

סי' קע"ו ראונו היה טוען על מעבר א' שהיו
 נכנסים בו לבה"כ שלא היה הגון ליכנס דרך שם וע"ז
 קבל מירוח שמשן שלא יכנס בפחה זה ויהיה מחפלה
 צבה"כ הוא וגם קבל עליו חרס ע"כ אם יש היחר
 לחדר זה

סי' קע"ז ראונו שקבל מירוח שמשן לגרש אח
 אשחו וגרשה אם היא מעורשת כיון שלא גרשה אלא
 מזד אונס המירוח

סי' קע"ח ראונו ששא אשה ונחב לה בכחובתה
 כמנהגו: שלא ישא אשה אחרת עליה ואח"כ נאבדה
 הכחובה ונחב לה אחרת בלי חנאי זה ורזה לישא אשה
 אחרת עליה בטענה שלא נכחב-החנאי המ' בכחובה
 השיח והיא מעכבת אוחו ואומרת שבלא דענה כ"כ
 וקפץ וקבל עליו מירוח ששא אשה אחרת צואח השנה
 מאי חקניה להציל עצמו מהשבועה ומהחירות ואם
 הוא מוכרח לקיים המירוח או אם לקדש בלבד מספיק
 (א"ה עיין להמבי"ט ח"א סי' ק"ד)

סי' קע"ט הר' יו"ט שהיה מבקש לעשות חברה
 שילמדו עמו צביתו ציוט"ק וילקטו עמו אהבים ועשו
 חברה ע"כ שלא מדעת ראשי הקהל ומכס הקהל אחר ימים
 בקש להביא בני חברתו לבה"כ וללמוד שם עמהם ויהי
 כשמעם ראשי הקהל אח הדבר הזה שנסו מחניהם
 למנוע לחכם המ' מללמוד צבה"כ אז הרי"ט המ' שבע
 ש"ח וגם קבל עליו חרס שלא ללמוד צבה"כ ולא יעול
 שום שררה עד עבור שנה חמימה אחר פנימה חכם
 הקהל ולא עבור ימים מועטים עד שחכם הקהל נחבק
 ציטיבה של מעלה ויבקש הרי"ט ללמוד צבית הכנסת
 כבראשונה וראשי הקהל אמרו כי כב' שבע וקבל עליו
 חרס והרי"ט לא שמע אליהם ובא לבה"כ ובני חברתו
 עמו ללמוד צבה"כ ועשה ראשי הקהל אומרים שהרי"ט
 נקרא עברין שעבר על השבועה והחרס והרי"ט אומר
 שקבלת החרס והשבועה היה על חנאי וכיון שלא נחקיים
 החנאי הרי הוא פטור מהחרס והשבועה ואפשי הקהל
 מועטים שלא היה שום חנאי ציטיבה

סי' ק"פ ע"ע המ' ממוהר"י מורח"י ז"ל

חשובה זו הלא היא כחובה צה"ט המבי"ט ח"א סימן
 רנ"ט ועיין מ"ש עליו הרב המבי"ט ז"ל (ס)
 סי' קל"ו ראונו שעשה עיסקא עם שמעון ואח"כ
 טוען שנתן לו רביח

סי' קל"א ראונו חובע שמעון שלוח ממנו ח"ק
 לבנים והיה מטל ממנו כ"ה לבנים בכל שי חדשים
 ומשיב שמעון שהח"ק המ' לא היה נוחן לו בחזרת
 הלואה כי אם לסחורה ומהריוח היה נוחן לו: עוד
 חובע ראונו ששא ונחן עם שמעון ק"ן אלפים לבנים
 ואח"כ גשאר החמשה בירו והיה שולחם לברוסא והיה
 נוחן לו ע"כ למאה: ושמעון משיב שלא היה נוחן לו
 כי אם סחורה בריוח ע"כ למאה: עוד טוען שמעון
 שיש בירו שטר מחילה ע"כ חשיבתי שיש לראובן עליו:
 (ועיין להמבי"ט ח"א סי' קל"ב שעמד בדין זה)

ה' מקואות

סי' נ' תקוה מים הגעשה ממעיין והמעין הוא
 שנוכס לעיר עושין חפירה גדולה בקרקע וטומים
 בה צבית והמים מתכנסים לחוכה ומשם יפרד דרך
 סילוחת המקלחות מים בכל העיר אם כשר לטבול
 במקוה זה מוהר"י טאייטלנאק ז"ל

סי' נ"א על ענין המ' ממח המהבר ז"ל
 סי' נ"ב על דברת שעור תקוה שצא"ר טובא:
 ממוהר"ס כל"ך ז"ל וממוהר"ר אלעזר בן יוחאי ז"ל
 סי' נ"ג על ענין המ' ממח המהבר ז"ל
 סי' נ"ד ע"ע הכשר תקוה של אחת ממוהר"י
 בן זייאח ז"ל

סי' נ"ה על ענין המ' ממח המהבר ז"ל
 סי' נ"ו תקוה שצעיר קראיסאר שהיו צאים לו
 המים דרך למרחק אחת הקרקע ומתלמדות ק"ו צאים
 דרך נקב לשוקת ומתשוקת היו יזלאים ג"כ דרך נקב
 למקוה ומתנקב עד קרקעית השוקת היו בו כדי להחזיק
 מה רביעיות מים אם כשר לטבול בו ומשכח עד סי'
 המ' מהרב נמה"ר אברהם הלוי ז"ל

סי' נ"ה תקוה שהיו בו שיעור ודרך הצאים
 לרחק שם ליקח ממי המקוה כדי לערב עם המים חמין
 והיו שארים פחות מהשיעור ובעת לוקחם המים
 מהמקוה היו מפלים מהמים אל תוך המקוה ג' לוגין
 צבח אחת או צואח"ז ונהפכו כל המים שבמקוה להיח
 מים שאזובים אם יש חיקן אה המקוה צברבו עליו
 מים צהמסכה מהרב מוהר"י בן זייאח והרב תשה
 ברוך ז"ל

זוה חומרת הנח"ש והסכמת הזכר ממחר"י בן זייאח ז"ל

סי' קפ"ז ע"ע הז' ממוהרדב"ו וממך המחבר והמבי"ט ז"ל

סי' קפ"ח על דברי הרבנים הז' ממוהר"י בן זייאח ז"ל

סי' קפ"ט עוד ע"ע הז' מהרב הז'

סי' קצ"ז ע"ע הז' לא נודע למי מקדושים ז"ל

סי' קצ"א על ענין הז' ממך המחבר ז"ל

סי' קצ"ב שטר שמאל כחוב חיך הר' יעקב סמוט קבל עליו ל"ש אם יסיה רב או דרשן בק"ק

קייאחא עד משך עשר שנים ועתה עדים החחומים בשטר מעידים כי מעולם לא הוגיע הירוח מפיו כי

אש שבשעת החיימת השטר בצאו אליו בצאוס גמור ע"י עש"ג והוכרח לחתום וגם הר"י הז' נשבע ש"ח כי

מעולם לא הוגיע דבר מזה ולא קבל עליו שום הירוח רק שחתם מהמת הונס וגם מקדמת דנא מסר מודע

ע"י שאם יזכה לקבל עליו הירוח או לחתום כה' יהיו כל אוחס הדברים בטלים וגם יש עדים אחרים שמעידים

כדברי העדים הראשונים והר"מ רוסו נשבע ש"ח שלא אסכוהו להר"י הז' שום הונס כלל חלל הוא לבדו דבר

עמו וקרא השטר בפיו וקבל עליו כל הז' בשטר. כיום חשו מהרשד"ס הלק י"ד כימן ע"ו דל"ז ע"ד ותשובת

מך המחבר ז"ל ע"ד הרב הז'

סי' קצ"ג השאלה אינה והיא לרב אחד לא נודע עמו

סי' קצ"ד ראוון שקבל עליו הירוח שמשון עניד עדותו הונע לו ושמשון עונו שאינו יכול להגיד ממה פ"בוח

וקס ראוון והחרים לשמשון על שלא הגיד העדות ושמשון ענהו אדרבא ממוהר"מ ו' שון ז"ל

סי' קצ"ה על שאלת הז' ממך המחבר וממחר"י די קוריאל ומהרב המבי"ט ז"ל

סי' קצ"ו קהל שרובו רועים לקחת חנם א' ויש ק"ח יחידים מערערים וגטלו ק"ון ושבעה שלא לקחת

לחנם הז' לזמן ה' שנים ואף אם יתחרטו רובם וירצו לקחת אותם אם אחד מהם לא ירצה לא חסיה החרה

לשבו' הז' בשום אופן ולסיבה האלח נפלה קטטה בין יחידי הקהל אלו עם אלו ומעטם זה רוב אוחס יחידים

מתחרטים ואחד מהיחידים הז' בשבו' הלך לארץ מרחקים אם יכולים להחיר בלא ידיעת אותו הסייד

סי' קצ"ז ראוון ושמשון ת"ח וכל אחד מהם היה רוצה לכהוג שררה על הבור עד שנפלו קטטה

סי' קפ"א על תשובת הרב הז' ממך המחבר ז"ל סי' קפ"ב ראוון שהיה ש"ל בקהל אחד ומפני

שלא היה הגון במעשיו ולא מחמת הקהל ואגשי קהל אחר בשומעם שלא מקהל הז' א"ל אם ירצה להיות

ש"ך בקהלחם וא"ל שאינו רוצה להיות עוד חון ושבע ע"י שלא יהיה חון בש"מ ואם יסיה בקהל הב'

והשבעה יחיה ע"ד רבים אח"כ אגשי הקהל הז' רצו להחזירו ובקשו מחכם הקהל שיחיר לו ולא רצה מפני

שכחו שומעיה ולא שמעו לקולו ועשו ב"ד של ג' אנשים וב' מהם לא היו יודעים בטיב נדרים ושבו' כלל והחירו

לו. ויהי נשמעם חכמי הקהל אח הדבר הרע הזה אמרו שאין בהחרה זו ממש ממה טעמי ובכן יחו

וסקטו אגשי הקהל הז' אחר ימים לתקוהו הקהל הב' ונרחות שאין ספק בידם לפריכו עמדו והחירו לו

באומרם שהיה דבר מזה אם יש ממש בהחרה זו ואם יאמרו הקהל הב' הרי לנו כאלו התקבלו אם יש בזה

שום מיהוס אפילו בלא החרה

סי' קפ"ג תלמיד א' השביעו רבו שלא ילך ללמו' מוחלחו למדרש אחר וגם נשבע שלא יפרוש מח"ח עד

הירוח ו' עשרים שנה ועוד קבל עליו הירוח שמשון אם יעבור על שום א' מהפרטים הז' ואחר זמן לסיבה

החיר לו רבו על תנאי א' מה"ל וע"כ עונו התלמיד שהוא פטור מהכל מפני שדר שהותר תקלחו הותר

כולו:

סי' קפ"ד ראוון שקבל עליו הירוח שמשון בכל תנאיו אם לא יגרש אצו אח אשחו אם יש ממש במירות

זה ואם יחוקן ע"י שיגרשה ואח"כ יקחנה

סי' קפ"ה יעקב שהיה נשוי עם אלה ורצונו לגרשה ולפריע כחובתו וקרובי האשה א"ל שיוסיף לה

על כחובתה כדי שגורש מאשחו ברצונה וקפך יעקב ושבע בנ"ש שלא להוסיף כחובתה כי אם מה שיחייב

בד"ח ועמדו לדון ונתבעו מצדו דמי מוחות מיהים שעברו וחייבוהו בדין שיסבע או שיפרע והוא כדי לפטור

עלמו משבועתו נחרנה לפרוע לה אם יכול לעשות כן ולא יחול עליו הסירות

סי' קפ"ו הסכמה שעשו ק"ק דמשק בנח"ש בעד י' שנים שלא יאכלו מבשר הקלבים לא משלהם ולא

משל אחרים ואם יעברו שלא יוכל שום יהודי לקנו' מהם כלל ועשו אח בשרם כבשר קדשים ובחוק הזמן

הזה מפני כנה: נפשות החירו הסכמה זו ע"מ שקבלו עליהם הקלבים הז' לבחתי שחוט עוד בהמות משלהם

למחר הבשר רק למחר בשר מאחרים אם הותר

סי' ט' מה ישנו בתרומה ובתר"מ של יין צומן
הוא מהרב המצ"ט ז"ל והוא הדפסה בתש"ו ח"ב
סימן קל"ח
ה' כ"ב גדולי שנת השמיטה בקרקע גוי ולקחם
הישראל קודם מירוח אם חייב במעשר מהרב המצ"ט
והוא כחובה בתש"ו ח"א סי' י"ח
סי' כ"ג עוד אחרת מהרב ה"א על עמך ה"א
והוא כחובה שם בסי' כ"א
סי' כ"ד על עמך ה"א ממחך המחבר ז"ל
סי' כ"ה על עמך ה"א מהרב המצ"ט ז"ל והוא
הדפסה שם בסימן של"ו

חשן משפט * הלכות דיינים

סי' י"ז מי שחנע מצ"ד חשוב הורוי מהיק
דנחומי
סי' י"ח על עמך ה"א ל"ח מדע למי מקדושים
סי' י"ט על עמך ה"א ממחך המחבר ז"ל
סי' כ' דברי מחך המחבר ז"ל סוצנים והולכים
על שאלת הרב המצ"ט ח"ב סי' קע"ב ח"א . ראובן
שהיה לו חבישות עם שמעון ושמעון כפר בפני ב"ד אז
הוציא ראובן מעשה ב"ד שהעיד שני עדים שהלאת
אחו ועוד הביא ראובן מעשה ב"ד אחר שהעיד ע"א
נדבריו וכאשר ראה שמעון אלו עדות הציא עדים
לב"ד ופסל את ב' עדים מהב' עדים ה"א וע"כ פטרו
ב"ד את שמעון מחבישות ראובן אלא שהיבואו שבועה
אח"כ הלכו לחכם אחר ושמע טעמיהם ופטר את
שמעון מכל וכל . (ח"א דברי תוכחות הגחובות בסי' ט'
י"ט ולע"ד שהם ע"ס הרב המצ"ט ז"ל כנראה מדברי
הרב בתש"ו שם בסי' קע"ג)
סי' כ"א על עמך ה"א ממוהר"ב ז"ל

ה' שטרות

סי' קל"ה יחמי מלוה שבאי לגבות שט"ח מיחמי
לזה במקום דליכא למיהא לגרי
סי' קל"ח הפרש שיש בין שטר מקיים שיש בו
עדים ובין כ"י שהואק בב"ד

ה' סוּעָן וּנְסוּעָן

סי' קל"ט הרי יאודה רפאל חובע מהרי' אליא
אלקלעי סך משותף שנתן לו בחורה עיסקא ועוד ששם
בדיו משותף להסתאר בשותפות ועוד שנתן לו ש"ח אחר
לגבותו והר"א הודה לו על החבישות ה"א אך טוען

ומריבות ביחדי הקהל עד שהסמינו ר"ת וקבלו עליהם
מה שיפסקו הדיינים פ' ופ' בקנ"ט ושבו ונח"ש אחר
ימים פסקו הדיינים עליהם בכה הזומחה ה"א שיעשו
כל מה שימרו עליהם פריסי הק"ק וקבלו עליהם ג"כ
כל הזומחה כה' ופסקו הפריסים מה שראה בעיניהם
טוב וישר ועשיו חרה שמעון לבטל כל ה"ל באומרו
אכל אותם הזומחה שקבל עליו היה בתנאי וכיון שלא
תקיים התנאי הכל בטל ועוד שפסק הפריסים אינו
תקבל עליו שאין דין ממנה דין
סי' קצ"ה יחוח שהוציאו בלשון שבועה אי בעי
החכם

סי' קצ"ט מי שמר וז"ל אחרים חזר כך מה
דין שם
סי' ר' רוב חכמי מרמים הסכימו במדוי שלא
יוכל שום חכם לכוף לשום אדם לדון אלא ג' שיחברו
עפ"י הרוב החכמים החחומים בהסכמה ועשה קמו
קלח בעלי חורה ועשו הסכמה שלא יהיה רשאי שום
חכם להורות או להתמנהח לדון אלא"כ יהיה ממ' שנה
ומעלה וזמר בכה החכם א"ס יש לתת לחכם שלהם
והחחומים בהסכמה ה"א א"ס יכולים לחחום בהסכמה
הב' ממוהר"י קורקום ז"ל
סי' ר"א על עמך ה"א ממוהר"ד"ס ז"ל (ח"א)
ועיין בתשובותיו ח"מ סי' א'
סי' ר"ב חכם שבחה לחכם אחר וחרפו וקראו
רשע וקמו חלמיו וזהו למי שבחה לרבים וקם החכם
המבזה וזהו אותם אחר מהם חל

ה' ת"ת

סי' א' עשר א' שהטיל מה על הח"ח וחרס
החוס מרבני וגאומי לפת ח"ו על עמך ה"א

ה' צדקה

סי' ב' א"ס בעלי חורה העשירים מוחרים לקבל פרס

ה' מעשר

סי' ג' סדר הפרשת מעשר ממון
סי' ד' א"ס חייבים לבדך ב"ה על פדיון מ"ש
סי' ז' פירוח שלוקחין מן הגוי במיתה שלהם
א"ס הם חייבים בת"ר ובמעשר מהרב המצ"ט ז"ל והוא
כחובה בתשובה ח"ב סימן קל"ז
סי' ה' ישראל שקנה מהגוי ענבים מחזרים
לקרקע א"ס חייב בת"ר ומעשר מן החורה

ס' קמ"ה על עין הס' ממק המחבר ז"ל
 ס' קמ"ו ראובן שמר ט"כ בגדים לגוי אחד
 בחנאי שיפרענו שביא משירבלן ואח"כ מר שמעון
 לגוי הס' מאה פרחים מצבדים וכחז שמעון לראובן
 הס' שיעש לו הסד ששגיבה משותף מן הגוי שיגבה
 ג"כ אלו הק' פרחים ויקחם בעד חיבו שהוא חייב לו
 אחר ימי' עמדו להשבק ראובן עם הגוי וס' בהשבק
 המאה פ' של שמעון ואל"ל הגוי ליתן ע"כ החובר כ"כ
 משי שהיה לו בהל"ב וכחז ראובן לגוי שחל"ב שיקח
 המשי מהגוי הס' וק עשה אך לא נתן המשי בשלימות
 וראובן לא ידע מוז הערמה כלל אח"כ זדע הדבר
 לראו וילך ה' לנצות חובו מש' שיש לו עליו והשיב לו
 שמעון שיגבה מהחוב הק' פרחים שגבה מהגוי וראו'
 טוען שלמח שס' אוחס בהשבק עם הגוי הס' אך כיון
 שלא פרעס הגוי ואפילו חובו עדיין נשאר חייב לו הגוי
 ועוד שלא עשהו מעמד ג' עם הגוי ולא היה בידו
 למשו לגוי וע"כ כך אחר וחגבה מן הגוי ואחרי תשלם
 לי חובי' מהרב מהר"ל בירב ז"ל ין וכד להרב הגדול
 מהר"ל בירב ז"ל עם הסכמת מק המהבר ז"ל
 ס' קמ"ו חבישות וטעמ' שטוען הר' אליה על
 מאה ככרי עופרת הובאה בארונה בחש' הרב מהב"ט
 ח"א סימן רל"ב
 ס' קמ"ה השאלה נאבדה והיא מדברת בדימי
 טוען וטען
 ס' קמ"ט ראובן שאמר לשמעון הלוי ק וקד מעשה
 וילך ויקנה קרקע פ' ונחז הקרקע על שנתן וזהו
 הקרקע בידך עד יום פלוני שאביא לך המעשה ואם לא
 אביא לך המעשה הרי היא שלך וקנו הקרקע ועבר זמן
 הקצוב ולא הביא ראובן המעשה ולאחר ז' ונ' שנים בא
 לחבוב ראובן משמעון שינתן לו קרקע' ושייד נמי לה' רביית
 ס' קמ"ב הר' יוסף עמרה היה אפטרופוס מיחמי
 אחיו אשר מנהו אביהם עליהם והיה היום ויגדלו הנערים
 וחבצו מדודס הר"י הס' נכסי אביהם וכלו לב"ד ופסחו
 בנייהם של הקרקעות יהיו להלאץ ועמה בא הר' חז
 אפטרופוס הס' וזעק במרה כי הוא צנה בית חזק
 ואך יתנאו לבניו הס' והיחומים טוענים שדוס הר"י
 הס' חייב עצמו לבלקו מעליהם וילך ויקח מאביו והר"ד
 טוען שכל מה שעשו הדיינים ומה שנחייב אביו היה
 בטעות והיחומים משיבים לפוערו מן השבועה שהיה
 חייב הר"י הס' וע"מ שנתן יותר משעור נכסי
 לאחזיחיהם עשו מה שעשו ונחרל' הר"י הס' עכ"ל'
 ממוחר שמואל עטיאה ז"ל

שבערו במתרים לילה א' גנז לו בעל הפודק הכל ואך
 כל מאומה בידו' ואחר שהשדל הרבה עם הפס"ה
 למען האיל עמוק מיד עסקו עכ"ל לא האיל כי אם מעט
 חזק וההולאה היחה יתירה על השבתי' ואע"פ כן
 קבל עליו לשלם ע"ז האופן שלם א' במעות כו' והר'
 יאדה טוען שלא יקבל עליו כי אם אחר ששבע לו
 שאך לו מעות לפרוע לו וזכה לגלגל עליו טעמו אחרות
 עם שבעה השוחפין' והר"ה מסרב בדבר שלא להשבע
 וגם טוען שאינו ש"ס בדבר להתחייב בגמיבה ואבירה
 ואפילו אם הוא ש"ס יש לו עדים שהגויבה היחה
 באונס' גם טוען שהמעוה היו טעוים בקרקע והגנז
 הוציאה ומלל דבריו הורה שלא היה ימן בפונדקי ממוה"ר
 יוסף בן ייאה
 ס' קמ"ב על עין הס' וכלו הדברים בשאלה
 יותר בארונה ממק המהבר ז"ל וממהרד"ז ז"ל
 ס' קמ"א ראובן שאמר לשמעון שיקח לו מעוה
 מגוי אחד סך מה לריוח היום וק עשה ואח"כ הוכרה
 שמעון ותפס מנכסי ראובן שעור מה שהייב בעדו לגוי
 ושיעור מה שחייב לגוי ובעלי חובות של ראובן חובעים
 משמעון מה שחפס בשביל חוב לו מפני שהוא חובה להס'
 ס' קמ"ב ראובן שחפשה עם שמעון על דו"ד
 שהיו לו עמו ועמה טוען ראובן שמלא ראה ברורה
 אך ירש שמעון מאביו כך ממון אם יש כה ביד ראובן
 לחבוב ממנו
 ס' קמ"ג השאלה איננה והיא מדברת בדיינים אלו
 ס' קמ"ד שער שהיה נחוב צו שחר' משה ברוך
 היה חייב להר"מ בן מאיר וליוורסי הר"ן אלפאגלרי
 שחפסו ל' סולטאנים וגם שלקה מהשוחפין הס' רל"ד
 סולטאנים מצבדים לפאסה ונחייב לפרעס בעד ה'
 ימים אחרי שצו מדרכו ולפי שחר"מ בן מאייר ויוורסי
 הס' חייבים להר"מ ברוך פ' סולטאנים נחז בסוף
 השער הס' לבד פ' סולטאנים שחייבים לו השוחפים הס'
 ועמה טוען הר"מ בן מאייר שנתן שהורה בתחילה שהיה
 חייב רל"ד סולטאנים חתן פריעהס אחר ח' ימים כח'
 אינו נאמן במ"ס אח"כ שחופו היה חייב לו פ'
 סולטאנים והר"מ ברוך משיבו אמח הדבר שאחיה לא
 ידעח מה החוב אבל אחי גליתי אוקד ואון הורש בעת
 ההיא וא"ל ידעו זה אבל היה ע' ואחרתי לכס אנכי
 אשבע וזו חפשהו ויען משה נ' מאייר ואחר ק הדבר
 גליח לי אבל לא הודיתי שאני ידעתי בהס' אבל אחרתי
 לך בבואך העירה שפטה יחד' ממוה"ר אלעזר בן
 יוחאי וממה"ר יאהק קארו ז"ל

עליית ראוּבן ופחה זה חלומות לרה"ר וראובן טוען שמאוזן חלומות יש לו היקף רחב וחלומותיו קדומות ושמעון טוען דמיון דהו ברשות הרבים כ"א עשה כראונו כו'

הי' קנ"ה חקיקה שכחוב זה קיין אלוגארי בכל הקפיטולוס שיש בה' שפי' הוא מי שישכור כו' אם נכנס בכלל החקיקה מי שמשכן בית: ממוהר"ש הלוי ז"ל סי' ק"ג ראוּבן שהיה לו בית מושכר ולו שני פתחים אחד לחוץ החצר ואחד לרה"ר ואותו הפתח שהיה לחוץ החצר היו ללחיותו נעלות מזה כמה שנים ועתה קם ראוּבן ופחה הפתח הו' ושמעון שכנו הדר עמו עזב עליו ודינא קבעי לומר מדוע ככה עשית וראובן השיב שאביו היה נכנס ויזאל דרך אותו הפתח מחמת זה ושמעון טוען כי יש עדים שביח דין אז לאביו לנעול ללחיותו וראובן השיב האמת לחוץ שכן אז ב"ד אמנם היה בעיניו שהיה מגיע היקף לאותו הדר בחצר והנה עתה שבטל הסיבה בטל המסובב ורמי להשחמש בזה הפתח ועוד טוען דמיון שהפתח הו' לא נפרט פלימיו אלא שדלחיותו נעלות אין בידו למועש ולהשחמש בו ממוהר"ר אליה הלוי ז"ל

סי' קי"י על ענין הו' ממח' המחבר ז"ל סי' קי"א ראוּבן ושמעון שהיו להם בחים ברה"ר זה כנגד זה ויש בבית ראוּבן חלומות פחמות לרה"ר וכנגדם יש לשמעון בית החבשיל וטוען ראוּבן שעשן שמעון נכנס לביתו דרך החלומות שיש לו ומזיק לו ושמעון טוען שהכחל אשר בו חלומות ראוּבן לא היה קד מקדמה דנא' וראובן אומר אמת הדבר אמנם היה בבית החבשיל מקום מגולה והיה העשן יוזאל דרך המקום מגולה ודרך חלון אחד שהיה בכוחל ואפילו שהוזאל הב"ה שמכר לי הבית הכוחל לחוץ לא היה העשן נכנס לביתי אך עכשיו שכסית את מקום המגולה ובכוחל שברה"ר שכנגדי פתחת ג' חלומות אשר מהם יוזאל העשן אם כן סתום החלומות או חסיר החקיקה שילא העשן דרך אותו מקום כמאלו ומקדם

סי' קי"ג קהל אחד שקטו קרקע לבית הקברות ואחר עבור זמן מה מכרו אנשי המעמד מקום קבורה לאיש אחד שלא היה מקהלחם לקבור שם הוא ובניו ובני בניו ואחר שכבר קברו שם כמה מחיים קמו קאת מאנשי המעמד וערערו על אחד מבני בניו שפטר שאינם רואים לקבורו בטענה שכבר שלם המספר אשר נתנו רשות לקבור שם וקאת מאנשי הקהל טוענים גם כן שמעיקרא שלא ברשותם מכרו אנשי המעמד ובני

סי' קנ"ג על ענין הו' ממח' המחבר ז"ל סי' קנ"ד הר"ד חובע להסר"מ שחייב לו מהיום י"ו שנה ח"ק לבנים שחחייב לו בכל' וההר"מ משיב שאינו חייב לו כלום (א"ה ה"ה כחובה בחשו' הרב המבי"ט ז"ל ח"ב סימן מ"ב ועיין מ"ש עליו הרב הו' שם בבאורו סימן)

סי' קנ"ה הר"י די ודלש זה ליפרע מנכסי הר"י אובי"ב שלא בפניו וגם אינו מקום שלום ואשח הר"י אובי"ב הוליאח שטר מחנה מצעלה שנתן לה בעת הישאויס וטוענת שמשעה ראשונה מכר לה בגדים על הסך הו' ויש בזה משום ח"ה והר"י די ודלש טוען שבשטר שבידה אינו כתוב רק שחפרע ממנו המאחיס סולטאנים מן המוקדם כו' ואין בו משום ח"ה מרבני פתח ז"ל

סי' קנ"ו עוד אחרת ממח' המחבר ז"ל על ענין הו'

סי' קנ"ז ראוּבן ושמעון שחפין ולו מלוי סך מה לזמן קצב וערס זה הזמן בלו רח"ש להפרד מהשחופות ובלו לוי ולועק על החוב שהיו חייבים לו זה יאודה ואמר ללוי יש בידי מהשחופין הו' משכונות ונתן יאודה ללוי משכונות על חלק ראוּבן ונשאר ביד יאודה משכונות על חלק שמעון אחר ימים נפטר שמעון ועתה חובע לוי מיאודה שיתן לו משכונות חלק שמעון ויאודה מוכר ליחס

סי' קנ"ח ראוּבן שלום שיתנו לנשואי היחומה זה בנו חפלי זהב וכיוצא בזה ומינה לאשחו אפטרופוסית ועתה זה אפטרופוס היחומה הו' לחבוע כל זכות הטובע לה מירשת האקנה ונחפשו עם אשח ראוּבן הו' וקבל ממנה כ"כ ע"מ שיכחבו בכחובתה שאם חפטר בלא זרע יחורו לבית אביה סך מה והמורשה הו' מסר ביד אם היחומה הו' כל מה שלקח בתנאי שיכחבו בכחובת זהה החנאלי הו' והיורשים קבילו עלייהו ולא ערערו כלל אה"ו נפטר היחומה הו' קודם נשואיה וקמו היורשים וחובעים מהמורשה הו' סך הו' והמורשה השיב כי הוא לא נחייב כי אם למורסם על חנאלי הו' וכבר קיים חנאלו ועכשיו הם ילכו ויתבעו מאם היחומה הו'

ה' חוקת קרקעות ונזקי שכנים

סי' ק"ז ראוּבן ושמעון יש להם שני בחים זה לזכא זה ויש לראובן עליה ובה חלומ' פחמות לרה"ר מחמת קדמותו ובלו עתה שמעון ובה עליה מחדש מנח

בניו של ראובן טועמים שכיון שעדיין הם' בשטר המכירה לא נקברו לא הפסידו מקום קבורתם בעד המחיס שכבר מחו ועוד טועני' נוכח אחי הקהל שהם קמו מאחשי המעמד ובידם למכור ושכן הוא המנהג' ממוהר"מ ברוך וממוהר"ח חבר ז"ל

סי' קי"ד על חשו' הם' ממח' המחבר ז"ל
סי' קט"ו על ענין' הם' ממוהר"א בן לייאח ז"ל
ומשכת ע"ס סי' קי"ו
סי' קי"ז על חשו' הרב הם' ממח' המחבר ז"ל
(א"ה) עיין בהרב המבי"ט בחשו' ח"ב סי' כ"ח שעמד בנדון זה)

סי' קי"ח ראובן שכר מאגלזון אחד מגוי לזמן ובאמלעות הזמן מכר הגוי לשמעון כל החצר עם המאגלזון הם' ובא שמעון וחובע ממנו המאגלזון הם' והשיב לו ראובן שהוא קודם לקנותו משום דינא דבר מלך ושמעון טוען דשכירות אין בו משום ד"ב מלך ממוהר"א בן אלשקאר ז"ל

סי' קי"ט על חשו' הרב הם' ממח' המחבר ז"ל
סי' ק"ב שמעון שטוען על ראובן טענות מקי שכנים וראובן אינו רוצה להמנע מהם'

סי' קכ"א ראובן שרצה לפתוח חלק על גנתו של שמעון ומינה לפניה שמישה של זכוכית ושמעון מעכב עליו משום החק ראייה ועוד מפני שהיום או מחר יבנה בגנתו בלד החלון וראובן יעכב עליו מפני שמאפיל את חלונו וראובן ח"ל שיכתוב לו שטר ע"ז ושמעון מונע אולי יאבד השטר

סי' קכ"ב ק"ק שהיה להם בה"כ אחד ונחרב ע"י השררה ואחר כך לקחו דמים בהלואה ומשכנו כלי הקדש אשר היה להם ובאוחס הדמים בנו בה"כ אחר והחפלו בו כלם זמן רב ושוב לסבת קטנות נחפרדו קלחם אח"ז השתדלו הנשאר' בבית הכנס' בפדין הכלי הקודש הם' ועתה חובעים מבני כנסת הגדולה שיחמו להם חלקם בכלי הקודש המוחזקי' בידם יען היוחס מקדמת דנא חלק בהם ואחשי בה"כ טועמים כיון שאוחס הכלים היו מוחזקים בידם במקום אשר קבעו חפלתם מתחלה אין להם חלק בהם' ממוהר"ר יוסף בן לייאח ז"ל' ובסוף החשו' הסכמת מח' המחבר ז"ל וממוהר"ר ישראל די קוריאל ומורב המבי"ט ז"ל

סי' קכ"ג מנחם היה לו שטר על וילייסיד שנחשיב וילייסיד הם' דשירלה לעקור דירחו מעיר למכור חזקה חצו שהוא דר בו למנחם הם' וגם נחשיב וילייסיד לפיכך המצרי' ולהעמיד המכירה ביד מנחם

הם' ועל"ז נטל קנן וכשבע ש"ח ויהי היו' שמע יאודי ח' שמו חיים שוילייסיד הם' היה רוצה לעקור דירחו משם והלך חיים הם' אלל מנחם הם' וקנה ממנו השטר הם' עם כל נחומיו וטעבודיו ומנחם הם' מכר ומסר לחיים הם' השטר והוא בפני עדים וקנה השטר והוא במסירה לבד' אח"ז כששמעו מזרי החצר ההוא איך חיים זה קנה השטר הם' מיד מנחם הם' חבטו לחיים הם' קניית השטר והוא ומחיס לו דמיו' וחיים הלוקח השטר טוען כי הוא מכח מנחם קא אחי וכי היכי דאין להם חביעה על מנחם הם' כך אין להם עמו ג"כ

הי' קכ"ד הר' משה בן סידה שהקדיש המעות שהיה ממושק לו בהם הבאטאן של הר' יאודה אבואלעפייל להרב הגדול מהר"י בירב ז"ל ולישיבתו ואחרי מות הרב הם' קם בנו וחובע מהר' יאודה הם' המעות הם' והר' יאודה הם' השיב לו שכבר נחנס להרב מר אביו ז"ל

סי' קכ"ה הר"מ ביבאש היה לו חזקה בכא"ן אחד אח"ז קם הר' ליאל וערער על בני הכא"ן לאמר שהיה לאביו חזקה בכא"ן ההוא והשיבו לו איך לא ערערת מזה כמה שנים ויען הר"י הם' איי הייתי קנן וגם האפטרופוס לא ערער מפני שעתה נמלא השטר ויאחרו לו בני הכא"ן ומדוע לא שאל אביך בחיים חייחו החזקה הם' ועוד שבפני האפטרופוס שהיה המבי"ט עמדנו לדין עם בן הר"מ הם' על ענין החזקה ופסק שהחזקה היא מהר"מ הם'

סי' קכ"ו ראובן שכר בית מגוי ודר בה שנים ימים בבתי שמעון אח"ז מה שמעון ובא אפטרופוס יחמי שמעון לחבוע מראובן הם' איך שמעון שר הביה' ההוא מהגוי קודם שכר ראובן וראובן טוען שכבר שמעון ערער עליו בחיים חייחו ומחל לו כל זכות שהיה לו והביא עדים על זה ונתקבל העדות בבית דין וגור דיין שהדין עם ראובן שוב באה אלמנת שמעון בפני ב"ד וחובעת מראובן חזקה שנתן לו בעלה בטענת שהבית ההוא משועבד לנחובתה וחסר לחלוש נדונייתא סך מה וראובן טוען שמהגב בעיר שאין האשה גובה כל החוס' אלא נשים בעצמן הבעל אחרי שגבהה הדונייתא כפלים ממה שעולה סטוס החוס' וכיון שכן גם היא אחרי גביית סך דונייתא חקה חיי עובד בעלה לחשבון החוס' וחקש מנחם ב"ח שיש לבעלה והאלמנה טוענת כי הבחיס אינס ב"ח כי מכר בעלה קודם שואיה והביאה עדים על זה וראובן משיב דאין מקבלים עדים עד שיגדלו היחומים ועוד כי אחד מן העדים

הוא פסול לעדות טוב חזרה האלמנה וטוענת שתי טענות אחד כי טעו הכ"ד בשומה ששמו את מטלטלי הבית ועוד שלוחה למוצתיה ולפרנסה היחומים ק' פרחים השיב שמעון כי מאן נימא לן שטעו בית דין ותמאי בתראי בקיאי עפי מקמאי ועל הכ' אומר שהכל שקר ודבר מב' גם שאלים אם חזקת הללו יש להם דין קרקע או מטלטלים לעזין גביית כחובה (א"ה עיין להרב המב"ט ה"ב סי' קי"ד מ"ש בנדון זה)

הלכות שותפות וערב

סי' קס"ה ר"ש שהיו שותפים ואחר ימים הסכי' להפטר איש מעל אחיו ושאר חמק השותפות ביד שמעון ובבואם לעשות ההשגן חסר חלק ממשות השותפות ואומר שמעון שיכודי אחד גבנו ועוד טוען שהוא אמר לראובן לחלוק חכף שנתפדו מהשותפות ולא רצה וראובן אומר שהדבר היה בהפק'

סי' קס"ט ר"ש שהיו שותפים יחד אח"כ מת ראובן והיה בניס קטינס ושאריו כל נכסי השותפות ביד שמעון והיה נשאל ומהן בהם כמאלו ומקדס אחר ימים קמו היחומים וחבשו משמעון עובד אביה' ובררו להם שני בירורים לקבל ממנו חשבון השותפות ולפי ההשגן שהיו שמעון נמלא שהפסידו ממשות השותפות סך מה ועוד ושאריו חייבים סך מה ונתחייב כמה שבוטח ע"ס הכ' אם שבוטח שמעון יהיה דוקא לפטור את עצמו מחביעות היחומים לבד או שב"כ יחייב את היחומים שיפירו מה ששאריו חייבים

סי' ק"ע ראובן שנתר החזרה לשמעון ואמר ראובן ללוי חרזה להיות ערב בעד שמעון ועין ויאמר לו אני נשבעתי שלא להיות ערב אמנם לא יופסדו מעוהך וא"ל בלשון השמעאל ביום אבורומי ייחבזה ייטמי' אם על אלה הדברים נעשה ערב

סי' קע"א ראובן לוח סך מעות מישמעאלי א' ונכסו ש' ערב בעדו וכתב ר' בפנקס השמעאל איך הוא חייב לו אוקס המעות אחר ימים חבט הגוי לש' הערב ופרעו ולא לקח ממנו כ"ו ראובן אח"כ חבט הגוי הרוב ג"כ מראובן ע"פ כ"י הפנקס הכ' והוכרח לפרועו אי הוי שמעון פושט

סי' קע"ב שני שותפין במוקטע"ה ונחבזה ע"ס א' מהם ואחר עבור האמן אמר אחד מהם לחבירו אל תקנהה בחובספה ולא שמת אליו ולקחה בחוספת סי' קע"ג אחד מהשותפין שמת ויש עליהם חובות שלו ללוך השותפות וחובות שלהם המת ללוך עצמו

הסחורות של לוי הרביעי כאשר החזו בימים סי' קע"ה ראובן הי"ל ביד ש' מנה וא"ל במעמד לוי מנה שיש לי בידך תנהו ללוי ולא היה שם עדים ואח"כ נפטר ר' יורשיו חובטים מש' המנה אם נאמן לומר שא"ל אבינס שאתנהו ללוי במ"ג במנו דלוי בעי אמר הסחורים לו ממוה"ר משה אלשיך עם הסכמת מן המחבר ז"ל

ה' מקח וממכר

סי' קכ"ו ר' הולא ש"ה על ש' ולא מלא לגבות ממנו כי אם קרקע שלקח לוי מש' אח"כ הש"ח ולי טוען שכבר נפרע מבגדים שלקח מש' ור' משיב כי אלו בגדים שלקח היה בעד ש"ה אחר מאוחר שכתוב בו שיפרע מבגד' והולא זה השטר וכחוב שם כדבריו אם יוכל ר' לטרוף מהלוקח

סי' קכ"ה ר' החליף עם ש' בגדים עם אמר וס' משך הבגדים גולס ור' משך קצת מהלמר לפי שהשאר היה בעיר אחרת ונתן ש' נחב לר' לשלחה לאיש אשר היה הלמר בידו לקחה השארית הסוא' והאיש הלוח לא נתן לר' כלום אלא אחר כמה ימים מכר הלמו' בט"ו לבנים ויחר על הכנר ממה שהיה שזה בשעת החליפין ועשה ש' אומר לר' שיקבל מעותיו מהלמר לפי החשבון שנתנס לו ור' טוען שרצה הלמר או המעות בסך הנמכר הולא ועברו ג' חדשים בינתיים והלמר עלה

סי' קכ"ט ר' קנה מש' סך ככרי בחל ואמר ש' לר' שהבחל הוא חוק ספינת ראי"ו פ' ונתראה ר'

עדים איך הוא עבד קצין כספו אע"פ שכל יעבדו ושלל עלתה עבילה להוציא לחירות שלא מדעת רבו
 סי' קל"ו ש' שלקה מרי מנה בחורת עיסקא וקנה בהם סחורה וכולינה דרך ים ברשות ר' ויהי
 בדרך מה ש' ואח"כ נעבדה הספינה אם יגבה ראוי חצי
 העיסקא או הפירות מירשי ש' הואיל ומחציתה מלוה או ימא דמשעת שמת הדרא למרה ואין על ירשי
 שמעון כלום ואם לא נעבדה והגיע הסחורה אל הרך נזכרת
 ועלה הריות כ' דינר אם יש חלק בריות לירשי ש'

סי' קל"ב פי' לידע מהו הסמכתא

ה' מתנה וירושה ומתנת ש"מ

סי' מ"ג נערה נזרית שמת האדון שלה במ"ה ולא נודע לו יורש וגדלה בדת ישראל אם יש חקנה
 לה להשא' לישראל יען לא נודע לו לא יורש ולא קרוב ממנה
 ז"ל

סי' ס"מ שטר לואה שכתוב בו כתבו וחתמו איך
 חצי מלוה מח"מ שאם ה"ו אמות מחולי זה הכל יהיה
 מחנה לאשתי ועוד ליה שיהיו לקרובו פי' סך מה אם יש
 ממש במתנה זו

סי' ע' ש"מ שנתן מחנה לבת אחיו ב' חלפים לבנים
 ועוד נתן ס"ק לבנים לקרוב אחר שהיה בשאלונוקי
 אח"כ נתן כל נכסיו לאשתי אם יש ממש במתנה זו

סי' ע"א על ענין הג' מחנה"ר חסה וירקא ז"ל סי' ע"ב
 יעקב שה"ל ב"ה רבים ובתים רבים ומפני פחד
 שלא יקרו הב"ח הבתים שלו עמד ועשאם וואקוף
 ונתנם במתנה לבנו ראוון בתנאי שלא יוכל לחזור
 אותם לעולם ולא לתתם במתנה אלא שידור בהם
 ויטכיר אותם הוא וכל זרעו ואם ימות בלא זש"ק
 שיהיו כל הבתים לבנותיו אחיות ראוון במתנה מעכשיו
 והיה ר' דר בבתים ומטכיר אותם ואח"כ באת מנפה
 לעיר ונייף ר' הג' וביתו חוליו נתן בית א' מתנה
 גמורה לש' קרובו ונפטר ר' ועתה קמו בנות יעקב
 וחובעים משמעון שכירות הבית או שיא' מהבית שלא
 הועיל המתנה שנתן לו ר' כיון שיעקב חביו לא נתן לו
 הבתים אלא בתנאי שלא יוכל לתתם במתנה לשום
 בשרא שבעולם ואם ימות כ' ממנה"ה בן אשר ז"ל
 סי' ע"ג על ענין הג' מרבני הדור ומכללם מרן
 המחבר ז"ל

לקחה הברחל בלי שום קנין מהקניינים ואח"כ מכרו ר' ללוי
 וא"ל שהוא חוך הספינה הג' ונחלה גם הוא בזה ונתן
 לו קלח דמים והשא'ר זקפן עליו במלוה ונתן קנין
 לשלחם לו מעירו ונסע עם הספינה ובחלמ' הדך
 נעבדה הספינה עם כל הברחל הג' ועתה חובע ר'
 מלוי כל מה ששא'ר חייב לו מדמי הברחל ולוי חובע אף
 קלח המעות שנתן לו בראונו כי המכירה לא הייתה בשום
 א' מדרכי ההקנאות א"ה ועיין להרב המבי"ט בחשו'
 ח"א סי' קמ"ה מ"ש ע"ו יע"ש

סי' קל"ד ר' שמכר ש"ה א' ללוי ולא נתן לו המעות
 והיה דוחכו מיום אל יום ועמד יאודה ופרע בעד
 לוי אחר ימים חצב יאודה ללוי שיפרע לו מה שפרע
 לר' בעבור ח"ל לוי קח מעוהך מר' כי השט"ה שמכר
 לי שעבורו רעוע ואני לא אמרתי לך שחפרע בעדי
 ויאודה אינו יודע ממי יגבה מעותיו ממנה"מ די מוליא
 ז"ל

סי' קל"א על ענין הג' ממרן המחבר ז"ל

סי' קל"ב ר' חובע משמעון שמכר בידו סחורה שזולתה
 לוינייא עמו וימכרה או יחליפה כפי הג' בעיניו
 ויביאה לעירו וימכרה בידו וקח מן הריות ו' לך
 כפי מ"ש בשטר שביניהם וש' משיב לו שבהיותו
 בוינייא שלח הסחורה שהחליף עם סחורו ושלחה
 בספינה א' ושללוה הקורסאריים ור' טוען שלא הי"ל
 להוציאה מחתה ידו ומאחר שהוציאה מחתה ידו פושע
 מקרי ועוד ששטר כתוב לאמר שחיי' הוא להביא הסחורה
 בעלמו ולמסרה בידו וש' משיב שלא אמר למסור הסחורה
 בידו רק אם הייתה הסחורה באה לשלום מה' המבי"ט
 והיא נדפסה בחשו' ח"א סי' קס"ו

סי' קל"ג על חשו' הרב הג' ממרן מה' ז"ל

סי' קל"ד בחור ערל שהיה רוצה להטגיר ובא איש
 א' מבני ישראל ותפסו וא"ל עבד אהי אחת והבחרו
 ענה ואמר איני עבד לשום אדם אבל הייתי חייב
 לגוי א' סך מה ולא היה צדיק ממה לפרוע ע"כ חליתי
 פני אחיך שילוח לי המעות הג' לפרוע לגוי ושאתי
 אשרת אותו וכן היה ובחלמ' המות ח"ל שהייתי רוצה
 להטגיר והודה לי והעבלי וא"כ ח"ל שיתול אחי והיה
 דוחה אחי יום יום ע"כ ברשתי פה כדי שיגירוני והודה
 לעבד שכן היה ומלו אותו אשתי הקהל אחר כך בלא
 האדון וחובע אותו שהוא עבדו ובידו כתב החוס מבני
 עירו מודיעים איך זה העבד שברה לפליכני להטגיר
 הוא מקנת כספו עוד אומר שיצטר לו בב'

ז"ל ועד תש"ו ממה"ר מרדכי מצולי ז"ל ועד תש"ו
 הרדב"ז ע"ז ועד תש"ו ממה"ר בנימין הלוי ז"ל ע"ז
 סי' ע"ח על ענין ה"א ממין המחבר ז"ל
 סי' ע"ט ע"ע ה"א לא מדע למו מקדושי ז"ל
 סי' פ' על אגודת ואמס"ה שפארו כחוקות הגויס
 ובתנאים שמחיים הם בכחובתם ובעת פטירתו א"ה
 לחלק נכסיו בענין אחר אם יש ממש בדבריו ועיין
 בפנים שהדברים ארוכים מהרב המב"ט ז"ל ושיך נמי
 להלכות קידושין

סי' ע"א על ענין ה"א ממין המחבר ז"ל
 סי' פ"ב חולה שאמר בשעת מיתתו שיש לפי
 בנכסיו ר' וימליאנוס ומה אם יש ממש בדבריו ונחיים
 לו או יימא דכין דלא אמר חנו אין נחין
 סי' פ"ג ש"מ שטתה למוח וקודם פטירתו א"ה
 לחת סך מה לעמי א"י וסך מה לחמיו ומה וחלי"ש
 ועתה היוזשים מערערים באומרים כי העלה אינה
 עשויה כהגון לפי שנחב שחיהם במחנה ברא ולא מכי
 שם שום קנין אם יש בדבריהם ממש (א"ה החשו"ו
 עם השאלה היא נדפסה בתש"ו מור"ס סי' מ"ז א"ב
 ועיין מ"ש עליו שם מור"ס בס"י מ"ח)

סי' פ"ד חולה שהיה מוטל על ערש דיו ושאלו
 לו אם יש לו שום קרוב גואל והשיב יש לי קרוב גואל
 פה העירה ואין קרוב אחר יוחר ממנו ושמו ראובן אם
 דבריו אלו מספיקים לשיטתו ראובן מהרב אלישע
 גאליקו ז"ל

סי' פ"ה ש"מ שחלק כל נכסיו וזה שיחמו מנכסיו
 לבח במו ובכלל א"ה שיחמו לבני בחו אשח הר"א טראטנו
 שהיה דר בעיר אינדירי ק"מ פרחים ונפטר וחלי"ש ויהי
 כשמוע הר"א ה"א כדברים האלה וגם כי שמע שהנפטר
 ה"א א"ה לפני מוחו שישא במו לבח במו נסע מעירו ובא
 לעה"ק לפח חוב"ב ויהי כאשר בא דרש וחקר וראה שלא
 א"ה הזקן על ענין המשוואץ כלל והשחלד בכל כמו לעשות
 השדוכין ה"א ונפטר' היחומה ואמה ובעל אמה הר'
 יחאב היו מסרבין בדבר והרבה עליה רעים עד שנגמר
 הדבר וקבעו זמן השואץ ע"ז ב' שנים ושמו קנס בימים
 ונסע הר"א טראטנו ה"א והלך לעירו ויהי כי ארם לו
 שם הימים הלך הר' יחאב ה"א לאינדירי בעד מל"ה
 וגמלא עם הר"א ה"א וז"ל כדברים האלה בא עמי או
 לפחות תשלח בך הארום עמי כי תאשמי שאשמי לא
 תמחן אחר כ"ז הזמן והשיב שאים יסל לילך לא הוא
 ולא במו והחרה בו פעמים ג' בפני ב"ד ולא הועיל
 וחר הר' יחאב ללפת ושראח' אם היחומה שלא בא

סי' ע"ד ש"מ ש"ה מח"מ ש"ס אשחו לא חשח
 שחיה גברה וטולטת ע"כ נכסיו ולא יהיה רשאי שום
 נכרה לבקש ממנה שום השבן ולא חרלה להשא חטול
 כחובתה ו' שולטא' אחרים עד לזה שיחמו לפי קרובו
 מ' שולט' עד לזה שמהשבעים שולטא' שחייב לו ר'
 יעשו ס"ה ומפה עם חפוחים ויחמו לפי קד ולפי קד
 ועד טאות רבות ועתה עוועים היוזשים שאין במחנה
 זו כלום מפני שהעדים הם ווגעים בדבר שהם ממקבלי
 המחמה וגם יש טענות ומריבות בין מקבלי המחמה מפני
 שכשאלו לעשו' הש' לא נמלא בחובות כדי לחת לכל
 מקבלי המחמה כאשר ל"ה וע"ז עוועים אוחס שיחד
 להם מחמתיכם מחכוב של ע' שולטא' לאמר אנו נקבל
 מחמתינו מהע' שולטא' שיחד לנו ולא בשאר החובות
 חסר מאי איכפה לן והנה האחרת אומרים דהחסרון
 יחלק בין טלס כל אחד וא' לפי ערט

סי' ע"ה הר' דוד מלטי נפטר באי ג'יפרו
 וחלי"ש וקודם מוחו חלק את נכסיו וזה שיחמו לבן
 לחוחו ו' דוקאדוש וגם א"ה ואמר אי מיח ממחמו ו'
 דוקאדוש לנסים בן אחי שבחי שהוא עתה חי ועשה
 שטר העלה ע"י גייס כי קד דבר המלך שם באי ג'יפרו
 שכל יאדוי יעשה לחוחו ע"י גייס והנה זה השבחי מלטי
 היה לו בן ששמו נסים ונפטר ממנו רב קודם פטירת
 דוד ה"א ואחר שנפטר נסים טלד לו בן וקרא שמו
 שמשון וכיון שהמטה אחר נסים ובן אחיו נקרא שמשון
 אפשר שהמחל בטלה וגם כי השטר נעשה ע"י נכרים

סי' ע"ו ש"מ ש"ה שיחמו לקרובו סך מה במחנה
 בריא ומהשאר יפרעו לאשחו כחובתה ולא נמלא לחובתה
 כי אם א' מ' אם המחנה ה"א קיימה בין שחסר לה
 סך עשס ואם לזה המוח ה"ל ב"ח וקדמו וגבו קודם
 האשה אם מה שגבו גבו ובפרט שא' מב"ח היה-שהיה
 חייב לו משכר לתור בנ

סי' ע"ז ש"מ שחן כל נכסיו לבח במחנה גמורה
 כדי וכתח"ל לאחר מוחו ולאחר מוח אשחו ויהי היום
 אחר מוח אביו מחר מנכסיו לשמען וקנאם בכל קיימים
 ועתה חובע ש' שיחן לו א' מהבחים שקנה ושיכחוב לו
 חוג"ט ע"ז כמו שנתחייב לו והשיב לו אמת שמכרתי
 לך הבית אבל אחי אינה רוצה במכירה זו ואמי משועבר
 לחמי בכח העזאה ש"ה אבי וע"ז טוען שמען שהוא
 נתחייב לרעה לחמו שלא תעבד במכירה והמוכר משיב
 כי הוא לא נתחייב כי אם לדבר אליה שחחרטה ע"ז
 ממה"ר חיים אלפואל ומה"ר חיים בכ"ר יעקב באשאן

לידו נחנה במחנה לקרובו ואחר כך הלך ונחפשו עם המחויקים בצוחה יחשה ומחל להם

סי' צ"ו ראונו נפטר והיה בן אחת קטנה וכל נכסיו הניח ביד שמעון ומינהו אפטרופוס על היחומה הא' אחר ימים נפטרה היחומה הא' ועמדה אשה אחת וחבעה משמעון הא' שיחן לה כל נכסיו ראונו הנפטר כי היא יורשת אוחו והביאה עדים שהיא בת אחיו של יעקב אבי ראונו הא' ושמעון רונה שחזיא ראייה שהיא הקודמת ביחשה ואין אחר קודם לה

סי' צ"ז דין שטרות ישנים ודין אלמנה שקיחה קרקע ונחנו במחנה לבחנה קודם ששבעה על נכונותה. שיך נמי לטור אה"ע ה' גביית נכונות

סי' צ"ח מ' לידסייא שטחה שחקת בחנה גאמילה שליש הבחים שהיה לה מגדווייחה והקנחה אוחס אליה אגב דלא"ק והיורשים מערערים על מחנה זו מנ' עומים א' שהבחים הללו לא מכרו נכונותה. הב' שלא סיימה הדלא"ק הג' דאין קרקע נקיית אגב קרקע אס יש ממש בדבריהם (אה"ע עיין בחשו' המביט ח"א טו' רמ"ט)

סי' צ"ט אלמנה שקיחה קרקע אחרי מות אישה ונחנו במחנה לבחנה והבח הרשה את ראונו למכור את הבחים הא' ומכרן ועשה באו ב"ח בני האלמנה הא' לטרוף מהמורשה מעות הבחים בטענה שהיו הבחים של בני האלמנה הא' ועשה לנו לדעת אס חספיק הודלח האלמנה איך הבחים היו שלה ונחנחס במחנה לבחנה ממחרי בן וירגא ז"ל (אה"ע עיין לעיל סימן ל"ז)

סי' ק' ע"ע הא' ממרן המחבר ז"ל סי' ק"א לאה אלמנת יעקב היה לה בחצר א' ב' עליוח ונחנחס לראובן בנה מחנה בריא כחנ"ל ע"מ שחדור בעליוח הא' כל ימי היוחה בחיים ועשה מח ראונו ורונה אלמנתו לדור עם חמורה מכח מחנה זו כיון שיש מקום לדור שחיהו ולאה חמורה ממחנה ורונה לדור בב' עליוח הא' היא לבדה כחנ"ל הא' כו' מוהר"י קורקוס ז"ל (אה"ע עיין בחשו' המביט ח"א סי' ע"ר שעמד בנדון זה)

סי' ק"ב ראונו שהיה נשוי אשה ורנה לישה אשה אחרת עליה והיא לא רנחה ליחן לו רשות אלח אס יכתוב לה שטר חנאים כרונה וכן עשה ובכלל החנאים כתוב לאחר גם חייב עלמו פ' הא' חייב גו"ש מעכשיו להוליא לבחו בדווייחה חפטים ששים סך ק' בדנקא ועוד נתן לה לבחו הא' מחנתו אחרות ונשא אשה

הארוס הולכה את בתה לב"ד ומיאנה בפניהם ונתקדשה לאחר. והי שמוע הר"א טראנו הא' כי נתקדשה לאחר שלה שטר הרשאה לנכח ח"ו לטעון ולחבוע מהר' יואב כל הולאות שהוליא מיום לאחו מעירו עד החורה וגם דמי הקנס והר' יואב משיב כי כל מה שפיזר הוא להנחה עלמו ואין לו לשלם כלום ומי שלא אליו לקרא לו ועל דמי הקנס טוען שדרכ' עליו לשלם בוסת ופנס היחומה שהוכרחה למאן בב"ד ממוה"ר משה ברך ז"ל

סי' פ"ו על ענין המכר ממרה"ש ו' וירגא ז"ל סי' פ"ז על שני חשו' הא"ל ממרן המחבר ז"ל סי' פ"ח על חשו' מתן המחבר ז"ל ממרה"ש בן וירגא ז"ל

סי' פ"ט על חשו' הרב הא' ממרן המחבר ז"ל סי' צ' משומד שהיו לו ג' בנים וחילק משומד זה נכסיו וטען שמי שילך לדרך ישמעאל ויחשה חסח כנפי השכינה יירשנו מה משפט נכסי המח ומה יעשה בהם

סי' צ"א אשה שחלקה נכסיה בעת פטירתה ומנחה לר"ש לאפטרופוסים ונחמנים על ענין לואחה ועשה חובע בעל האשה הא' מהנחמנים הא' שאחר שהם נפרעים מכל מה שהיא טחה שיחורו לו שטר נכונותה כדי לקרעה והם טוענים כי האשה לא חלקה בצואחה כל שיעור נכונותה כנר' משטר נכונותה

סי' צ"ב ראונו שהיה ש"מ ולו ב' אחים שמעון ולוי והיה מנכסיו ה' שולטאניש לאחיו כדי שיהיו מסולקים סלוק גמור מנכסיו ועוד טען שיחנו לכל א' מהם ק' שולטאניש במחנה גמורה ועל שאר נכסיו מינה לאפטרופוסים להר' יאודה ולאשחו הראשונה דינה אחר זמן אמרו היורשים שרואים לסלק את דינה הכל ממנוייה ודינה אינה רונה להסלק ממנוייה ע"פ לואח בעלה

סי' צ"ג ראונו שהיה חולה ובהיוחו חולה מיושב בדעתו היה מדבר עם שמעון שחפזו בעסקיו ובכלל דבריו אל חדע איך לזה הבחור יש לו בנכסי סך מה ושאל לו שמעון מי הוא זה הבחור לוי השיב לו ראונו הן אס על פי הדברים האלה חייבים יורשי ראונו לחת ולכרוע להבחור לוי הא'

סי' צ"ד מחנה שיש בה זיוף ועוד שקורא לנפטר דדו והוא לא היה דודו ועוד שכתוב בה אפי נחן החאי ממה שיש לדודי ודדו כבר נפטר סי' צ"ה מי שפלה ירשחו בת"ה ועד שלא הגיע

סי' קס"ג דברי הרב סובצ'ין והולכים על שאלת המבי"ט בח"א סימן קע"ט ח"ל ר' נתן קנה סחורה לש' שיתכרה ויקח לו ב' סחורות ידועות וישלחם לו למקומו וכרות ש' שלא היה כ"כ ריוח בסחורה הא' לקח הכל מסחורה האחת לצד אשר היה צה ריוח הרבה ושלה לו ע"י אר' אמונים וצטיירה נאמנת ובלו לסטים מזויינים ושללו הכל אם חייב שמעון מפני שנה השליחות

סי' קס"ד למה אשה יעקב הפקידה ביד ראובן בה"י בעלה זהב וכסף ובגדים וזוהי לו לצלתי חח מצלו הנכסים לשום נכרה כי אם בידה ויעקב בעלה ידע מכל זה ולא מיחה בידה אחר ימים מה יעקב והיחז בן קטן מאשה אחרת ולאה צאה לחבוע פקדונה מיד הא' ואפטרופוס היחוס רוצה לעכב אותם הנכסים ביד הנפקד

סי' קס"ה חלמנת ר' תפסה נכסים מצעלה למזונותיה ומנחה אפטרופוס לשמעון ומכרה בידו הנכסים הא' ואזו לה ג' בנות ונעת מחו הא' מהן והאלמנה חובעת מאפטרופוס הא' שיחזיר בידה הנכסים הא' אם יש כח ביד האלמנה להוציא הנכסים מיד אפטרופוס הא'

סי' קס"ו ר' עשה שליח לש' ששכיר הצרו לשנה א' והלך שמעון והשכירו ללוי לנ' שנים ואחר שעבר שנה א' חובע ר' הצרו מלוי ולוי משיב לאו בעל דברים דידי את ממח"ר יתקן ל' ז"ל (א"ה עיין בתשו' מהריב"ל ח"א סי' ע"ט ולהרב המבי"ט ח"א סי' ק"ג) סי' קס"ז ע"ע מהל' ממח' המחבר ז"ל

דיני הסבמות ומנהגי הקהל

סי' ר"ג ב' קהלות בעיר אחת אי' גדולה וא' קטנה ובעיני העוהזרחך וכיוצא כחובים בפנקס המלך כל קהל לבדו ופורעים למלך כל קהל כפי מנין אנשי הכחובים בפנקס המלך אמנם שאר הגולאות העיר כגון סובאש"י וכיוצא היה המנהג להעריך כ"א לפי ערכו כמנהג כל קהלות ישראל להעריך אותם לב' וג' שנים וענה כרצונם אנשי הק"ק שאנשי הק"ג יחוסכו במנין ובנכסים שואלים שיעריכו מחדש כמנהגם והק"ג אינם חלים באמור להם כי יש נמה שנים שהם פורעים י' לקאה בהגולאות ואין לגרוע מהם והק"ק חחרים ושואלים ג"כ שסיימום גם במח' המלך והמשך יען הם נשאלו מעט מהרבה והם מוסיפים והולכים מידי יום ביום: (א"ה עיין להרב המבי"ט ח"א סי' ר"א) סי' ר"ד אנשי אמשי"א שהיו הם לבדם פורעים

אחרת עליה אחר ימים מחה אשה הראשונה ומחצבהה אשה הב' וקודם שחלד חלה א' חילוי ועשה שטר לזוהי לפדוע לבח אשחו הא' **כנה** שהחנה בחחלה ועל דבר הק' צ"נקא לנדוייחא לא פכיר אותם כלל ועכשיו קרוני הבח הב' טוענים שלח זכחה בק' צדקא הא' לפי שלא ח' בשטר לזוהי הא' ומה שחייב עלמו הוא אם יחיה עד תואיח ואפי' שכתב מעכשיו אינו מועיל שלא כתב להוציא מעכשיו אלא מעכשיו להו"י והאלמנ' טוענת שהיא רוצה לזון מנכסי בעלה כל ימי חלמנתה ושלל המחמת הא' אין בהם מחס

סי' ק"ג חלמנה שמהה עד שלא שבעה שב' חלמנה והוציא א' מבניו שטר מקיים שנחנה לו בחמנה גמורה כך מה והוא מוחק את מחנתה מחנה (א"ה עיין מש"ל סי' ז' וסי' ל"ט)

סי' ק"ד השאלה נאכדה ומחוק דברי השו"י נ"י שהיא מדברת על הגזון בחמנה היולך יוכה אותם למקבל המתנה

סי' ק"ה הרוצה ליתן מחנה שלא ידע איש פ' בה כנה יעשה

סי' ק"ו ראובן ירש מאביו בית שהוא וחאקוף ואחר ימים חלה ונתן הבית ההוא לשמעון ויורשי ראובן מערערים לומר שהמחנה אינה מחנה ושהם יירשוהו סי' קנ"ט דיני אפטרופוס והפרש שיש בין מיוהו ב"ד למיוהו אבי היחומים

ה' טאלה ופקדון ושלוחות

סי' ק"ס ר' שחובע מש' שהשאל ללשחו כוס א' של עגם שהוא מסוגל לחולי המגפה צ"מ להשקות בו את צחו וש' משיב שהוא לא ידע ולא שמע מזה כלל אלא אחר ימים ראה אותו צביתו ולא אשחו שהיה אותו הכוס ששאלה מראובן ואשה שח' השיב צב"ד כמו ק שהיה שאלה אותו בלי ידיעת בעלה **חס** יוכל לחבוע ממנו או מאשחו וגם יש הפרש ביניהם צשווי הכוס (א"ה עיין בתשו' המבי"ט ח"א סי' קפ"ב מ"ש בגדון זה) סי' קס"א ר' שהיה בידו מעות יחומה א' וענה הוא צלחן רחוקה והיחומה מעוכבת להנשא בעבור שאין בידה מעות לנדוייחא והמלאה במקום ההוא את א' שחייב כך מה לר' הא' ועכשיו חובעת היחומ' שיעכב ביד הלוה הא' המעות **חש** חייב לר' עד אשר יבא ממ"ה ויעמדו להשבון ממח"ר די קורחאל ומהר"א שלום ויהי המבי"ט זל"ה

סי' קס"ב ע"ע מהל' ממח' המחבר ז"ל

סי' ל"ד הבנת דברי הטור א"ח סי' ט"ו בענין
 טלית שנקרעה וסוף הכנף קיים
 סי' ל"ה חשו' מרן המחבר ז"ל ע"כ הל"ל
 סי' ל"ו לשון הטור א"ח סי' קכ"ז שכתב דאין
 לשחות במודים דרבנן יותר מדאי
 סי' ל"ז יישוב לשונות הרמב"ם ז"ל הנראים
 כסותרים זה לזה מפ"ג מהלכות עדות ה"ד לפ"ו ה"ו
 סי' ל"ח סתירת לשונות הר"ם במז"ל מפ"ט מהל'
 מאכלות אסורות ה"ד לפ"ב מה' ממרים ה"ז
 סי' ל"ט יישוב לשוני' הר"ם במז"ל מה' שחיטה
 פ"ט ה"ח
 סי' מ' יישוב לשונות הרמב"ם ז"ל ה"ו
 סי' מ"א יישוב לשון הרמב"ם ז"ל שם פ"ג הכ"א וכ"ג
 סי' מ"ב פי' עמ"ש בע"ז דכ"ה מאומתי נקרא יין
 משיתחיל להמשך
 סי' מ"ג ב' חשו' הרא"ש בכלל ז"ב וכלל ז"ז
 הסותרות זא"ז
 סי' מ"ד ב' לשונות הרמב"ם הנראים כסותרים
 זא"ז בה' עדות פיו ה"ג ובה' מכירה פי"ט ה"ח
 סי' מ"ה סובבת והולכת על המ' ממוהר"ב
 מהרי"ט הכהן ז"ל
 סי' מ"ו על ענין המ' ממרן המחבר ז"ל

מ"ם העיר ואנשי טוקאט אשר היו שם לא היו פורעים
 כלל אח"ז שאלו מהם שיסייעו ויעשו כן וסייעו בדבר
 מועט עד שבא זמן שנעשו אנשי טוקאט עיקר והיו
 פורעים ל"ה למאה במס' ואחר שהלכו קלת מאנשי טוקאט
 חזרו להיות פורעים כ"ה למאה ועתה שואלים אנשי
 טוקאט שנשאלו מעט מהרבה בכל מל ואינם רוצים
 לסייע להם

סי' ר"ה קהל אמסייא היו פורעים ו' פרחים בכל
 שנה והיו מסייעים להם אנשי טוקאט אח"ז נתפשו
 אנשי אמסייא עם אנשי טוקאט והיו מסייעים אחס
 ועתה בא סופר המלך וחלקם בספר המלך אם יכולים
 קהל אמסייא לכופם שיפרעו עמהם או אם יתפשו
 בפ"ע עם גבאי המלך ממהרדב"ז וממרן המחבר ז"ל
 (א"ה עיין להרב המצי"ט ח"א סי' קפ"ט)

סי' ר"ו ק"ק מאגנאסיאה שעשו הסכמה א'
 בהסכמת חכם הקהל בנח"ש שלא ילאו לטייל ביום ש"ק
 משום חשש איסור ואחר כך קמו אנשי בליעל בעזות
 מלח לבטל אותה ועי"כ נפלו קטנות ומריבות ביניהם

קונטרסים קשי ההבנה

סי' ל"ג הבנת חשו' הרשב"א ח"א סי' כ"ח
 ממוהר"א לרפתי ז"ל

ת"ו ש"ל ב"ע בין ל"ך ואע"י